

תת"ע 11575/10/21 - מדינת ישראל נגד עודי אבו סבית

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11575-10-21 מדינת ישראל נ' אבו סבית

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד עודי אבו סבית
נאשימים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימן למשפטו נמסר לו ידנית על ידי השוטר בשטח.

על עניינו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הילכה ברורה ביחס לכללים בהם ידרש בית המשפט לבקשת לbijtol פסק דין שניית בהuder (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להילכה ותיקה אחרת שהתקבלה בע"פ 9142/01 איטליה נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אלו לא התיצב הנאשם שזומן כדין יהיה על המבוקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את יכולת התיצב או להגיש בקשה דחייה מנומקת מבעוד מועד לחילוף עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחויז בבאר-שבע חזר על הילכות אלו בע"פ 5135/08 אלפאיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומונחה המדוברת بعد עצמה .

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבוי, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המועוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום

עליה זו. מהפսיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר ד"ח העבירה, הזמנה לדין, או כתוב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבוקש ממשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טעונה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיעצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי שינוי את כתובתו ממשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתבוב הרשמה של המבוקש מהוות מסירה דין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלות בעלמא; כלל, טעונה בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התיעצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטען לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיא בחו"ל, שהיא ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניין בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להציג על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה זו ולתmourו אוטם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקר, ישקול בימ"ש אם לקיים דין בנסיבות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דין, על ביטול פסק הדיון וניהול המשפט מראשיתו".

במקרה שבפני המבוקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התיעצבותו למשפט.

הסבירו של המבוקש לאי התיעצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בעדרו.

לא מצאתם כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבוקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את התביעה.

ניתנה היום, כ"ט تموز תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.